

Другий етап - це набуття прав на комп'ютерні програми з отримання охоронного документу від держави, тобто свідоцтва. В ньому визначає структура життєвого циклу, в якій описані процеси, дії та завдання, які проходять під час створення і експлуатації комп'ютерної програми, ц. потрібно для звіту з експлуатації, амортизації та відшкодування витрачених коштів, що є третім етапом.

Четвертий етап — це впровадження компонентів програмного забезпечення в експлуатацію. Для цього включають конфігурування бази даних і робочих місць операторів та користувачів, забезпечення експлуатаційної документації, проведення навчального персоналу і безпосередню експлуатацію.

П'ятий етап - це старіння об'єкту, його утилізацію, але краще відновлення об'єкту права інтелектуальної власності. Захист прав на комп'ютерні програми здійснюється: у судовому і адміністративному порядку або способом фінансової компенсації ризиків порушення прав. Вибір способу захисту прав на об'єкт інтелектуальної власності можливий виходячи із моделювання механізму їх дії.

Профілактичним є спосіб фінансової компенсації і застосовується метою створення грошового страхового фонду для покриття збитків.

Адміністративний, правовою основою якого є Кодекс України [п] правопорушення, закони України «Про захист від недобросовісної конкуренції», «Про авторське право і суміжні права» Антимонопольний комітет України передбачає адміністративну і цивільно-правову відповідальність та накладання штрафів за недобросовісну конкуренцію. Скарги розглядаються Антимонопольним комітетом України в випадку дії після впровадження об'єктів інтелектуальної власності до господарського обороту. На підставі Конституції України здійснюється звернення до правоохоронних органів для попередження припинення і правопорушення та застосування примусу до осіб, що порушили закон та правопорядок.

У судовому способі юрисдикція судів поширюється на правовідносини, що виникають у державі за захистом авторських прав, до суду можуть звертатись фізичні та юридичні особи.

Цивільні справи про захист порушених, невизнаних або оспорюваних прав розглядають суди загальної юрисдикції. Для запобігання, упередження подальшого порушення авторських прав на комп'ютерні програми створюється заборонний наказ на термін розгляду судової справи.

На вкрадені примірники комп'ютерної програми, майно і кошти накладається арешт. Суд вживає організаційні заходи з забезпеченням розшуку та накладання арешту на примірники творів, що є контрафактними.

Доказами підтвердження авторського права є комп'ютерна програма. До суду подається позов(заява) з документами, що підтверджують авторство та право власності на комп'ютерну програму, керуючись статтями 3, 15, 118, 119 Цивільного Кодексу України від 18 березня 2004 №1618-IV.

До першої інстанції суду подається позовна заява, де її реєструють згідно вимог частинами другої і третьої статті 11 — 1. Цивільного процесуального

Кодексу України, та наступного дня передають у визначеному суді.

Відкривається впровадження по даній справі по забезпеченню позовної заяви суд приймає рішення. Уповноважена процесуальним законом особа лоручає судовому експерту вирішити питання, тобто провести дослідження матеріалів і дати висновок, що буде доказом у адміністративному, судовому процесі у справах про адміністративні правопорушення. Суд виносить, рішення про порушення прав за висновком експертів, далі позивач визнається власником і поновлюються його права на комп'ютерну програму. Відповідач відшкодовує завдані позивачу збитки за рішенням суду. При виборі захисту авторських прав слід вибирати оптимальний спосіб, який залежить від поставленої мети.

Список використаних джерел

1. Директива Совета ЕС о правовой охране компьютерных программ (91/250/ЕЕС). Законодательство Европейского Союза об авторском праве и смежных правах: Сборник директив Европейского параметра и Советов в области авторского права и смежных прав:- М., ИНИЦ, 2001, с. 3-11

2. Дручок Г., Гавриленко О. Правовая охрана компьютерных программ у США // Интеллектуальная собственность. - 2011. - № 12. - С.40-42

3. Жаров В. О. Право интеллектуальной собственности в системе права Украины, Навчальний посібник /Жаров В. О. - К. : Ін-т інтел. власн. і права», 2006. - 108 с

НАПРЯМИ ФОРМУВАННЯ ПРАЦЕОХОРОННИХ КОМПЕТЕНЦІЙ ПРИ ПІДГОТОВЦІ БАКАЛАВРІВ ВНЗ

Дрожжана О. У., старший викладач кафедри безпеки життєдіяльності „

Дудник В. В., старший викладач кафедри безпеки життєдіяльності, к.т.и

Технічний прогрес постійно супроводжують техногенні аварії та нещасні випадки. За статистичними даними МОП кількість нещасних випадків на виробництві у світі неухильно зростає і становить на теперішній час приблизно 125 млн. щорічно. Рівень травматизму і профзахворюваності значно вищий у країнах, що розвиваються, ніж у промислово розвинених державах. Так, у країнах Європейського Союзу щорічно жертвами нещасних випадків і профзахворювань стають близько 10 млн. чол., з них майже 8 тис. гине. В Україні щоденно на виробництві травмується в середньому 140-180 чоловік, з них 20 стають інвалідами, а 4-5 гинуть [1].

Впровадженню у виробничий процес основного принципу політики держави щодо охорони життя і здоров'я працюючих, створення безпечних і здорових умов праці перешкоджають такі фактори, як тривала економічна криза, тіньова економіка, корупованість чиновників і безвідповідальність, окремих роботодавців. Відсутність на багатьох підприємствах: висококваліфікованих фахівців з охорони праці також не сприяє позитивним зрушенням у справі охорони праці. Серед основних причин нещасних випадків в Україні є такі: незадовільна підготовка робітників та роботодавців з питань.

охорони праці, відсутність належного контролю за станом безпеки та виконанням встановлених норм на робочих місцях, недостатнє забезпечення працюючих засобами індивідуального захисту, повільне впровадження заходів та засобів колективної безпеки на підприємствах, спрацьованість знарядь виробництва.

Покращенню стану охорони праці на виробництві значною мірою, сприятиме вивчення у навчальному процесі ВНЗ дисципліни "Основи охорони праці", яка має на меті: формування у майбутніх фахівців з вищою освітою необхідного в їх подальшій професійній діяльності рівня знань та умінь з правових і організаційних питань охорони праці, з питань гігієни праці виробничої санітарії, виробничої та пожежної безпеки, а також активної позиції щодо практичної реалізації принципу пріоритетності охорони життя та здоров'я працівників по відношенню до результатів виробничої діяльності.

Основне завдання будь-якої професійної школи - це підготовка підростаючого покоління до життя в мінливих умовах сьогодення і майбутнього, підготовка фахівців до майбутньої діяльності. Накопичення і швидке оновлення інформації, інтернаціоналізація та глобалізація життя сучасного суспільства є причиною того, що зміни в одній галузі дуже швидко поширюються на інші, посилюючи взаємовплив, взаємозв'язок і взаємозалежність цих сфер. За таких умов отримані раніше знання дуже швидко стають недостатніми. Життя вимагає їх постійного оновлення і поповнення, швидкої адаптації до нових умов виробництва, до нових соціально-економічних реалій. У таких інтенсивних умовах життя і виробництва все частіше виникають питання формування універсальних працезахисних умінь і навичок майбутніх спеціалістів. На сьогодні, крім понять "уміння" і "навички", широко використовується таке поняття, як "компетенція", яке об'єднує вміння і навички. За своєю сутністю поняття "компетенція" значно ширше від понять "знання", "вміння", "навички" і, окрім них, містить особистісні характеристики індивіда, його життєвий досвід та має інтегрований, комплексний характер.

Компетенція - сукупність знань та вмінь, необхідних для виконання виробничого завдання на рівні вимог державних стандартів. Компетентність - сукупність знань та вмінь, необхідних для ефективної професійної діяльності, вміння аналізувати, передбачати наслідки професійної діяльності, використовувати наявну інформацію для підвищення якості продукції, надання послуг. До загальних компетенцій відноситься здатність і готовність вивчати, думати, шукати, діяти, співпрацювати [2].

Аналіз кваліфікаційної характеристики фахівця з базовою вищою освітою передбачає окреслення основних напрямів у формуванні умінь і навичок у процесі вивчення дисципліни "Основи охорони праці" серед яких:

— ознайомлення з вимогами законодавчих і нормативних актів з охорони праці;

— визначення вимог щодо навчання працівників з охорони праці та їх функціональних обов'язків;

— визначення коефіцієнту частоти та тяжкості травматизму;

- оцінювання відповідності санітарно-гігієнічних умов праці;
- обґрунтування раціональних методів нормалізації умов праці;
- обмеження надходження шкідливих речовин у повітря робочої зони шляхом вибору відповідних методів захисту;

- контроль за дотриманням вимог з виробничої санітарії та гігієни праці;
- проведення інструктажів та навчань з питань охорони праці;
- оцінка безпеки технологічних процесів та обладнання;
- визначення категорій приміщень за небезпекою ураження електричним струмом;

- вибір системи заходів, засобів безпечної експлуатації електроустановок та надання першої долікарської допомоги при ураженні електричним струмом;

- визначення класу вибухо- та пожежонебезпечності приміщень і зон;

- визначення необхідних технічних рішень попередження пожежі.

Досліджуючи проблему формування необхідних умінь і навичок, вчені-дидактики розрізняють рівні їх сформованості [3]: перший рівень (нижчий) характеризується тим, що здобувач вищої освіти виконує лише окремі операції, причому послідовність їх хаотична, виконувані дії погано усвідомлені; другий рівень (середній) - здобувач вищої освіти виконує всі операції (дії), з яких складається діяльність в цілому, але послідовність їх виконання недостатньо продумана; окремі дії виконуються недостатньо усвідомлено; третій рівень (вищий) характеризується тим, що здобувач вищої освіти виконує всі операції, послідовність їх виконання добре продумана, дія в цілому достатньо усвідомлена.

Отже, активізація пізнавальної діяльності студентів при вивченні нормативного курсу "Основи охорони праці" у ВНЗ допомагає формувати у майбутніх фахівців знання, вміння і здатність вирішувати наукові і практичні проблеми, активізувати прагнення студентів до поглиблення знань та истосування їх не тільки у навчальній, але і в подальшій трудовій діяльності. У цьому аспекті найбільше сприятливими для цього є більш активне використання інформаційно-комунікаційних технологій. Список використаних джерел

1. Жидеєвський В. Ц. Основи охорони праці: підручник / В. Ц. Жидеєвський. Львів : Афіша, 2002. - 320 с.

2. Колпакова Н. В. Компетентность в области исторического образования как составляющая профессиональной компетентности будущего учителя начальных классов / Н. В. Колпакса // Аспирант и соискатель. — 2002. - № 6. — С.165-166.

3. Методологічні аспекти різномірного формування знань і вмінь студентів / О. М. Спірін // Вісн. Житомир. держ. пед. ун-ту. - 2003. - № 11. — С.126-129.